

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В МИКОЛАЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

вул. Спаська, 12, м. Миколаїв, 54030

тел. 53-12-00 факс (0512) 53-12-37

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

11 лютого 2025 року

місто Миколаїв

Слідчий у кримінальному провадженні – старший слідчий слідчого відділу розслідування злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, слідчого управління Головного управління Національної поліції в Миколаївській області капітан поліції Куратьов Артем Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12024150000000668 зареєстрованому у Єдиному реєстрі досудових розслідувань 26.07.2024 за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні вищевказаних злочинів, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, ст. 276 – 278 КПК України, повідомив про підозру

Лопатін Владислав Володимирович,
06.08.1996 року народження, росіянин,
громадянин російської федерації, уродженець
м. Котельнич Котельничського району
Кіровської області, останнє відоме місце
реєстрації та проживання: російська федерація,
Кіровська область, Котельничський район,
м. Котельнич, вул. Декабристів, буд. 35,
документований паспортом громадянина рф
5016582552 виданим 03.10.2016, СНІОР
(страховий номер індивідуального особового
рахунку) 168-284-850 13, мобільний номер
телефону: 79831378606, особистий номер
СУ-188003, який на момент вчинення злочину
перебував на посаді командира 1 мотострілкової
роти 1 мотострілкового батальйону 205-ї
окремої мотострілецької козачої бригади зс рф,

у званні лейтенант (місцезнаходження військової частини – російська федерація, Ставропольський край, Будьонівський район, м. Будьонівськ, мікрорайон Північний).

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс рф, інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії російської федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. 1 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватої дії або бездіяльності. Відповідно забороняється піддавати осіб, зазначених у цій статті, жодній медичній процедурі, яка не вимагається за станом здоров'я зазначеної особи й не відповідає загальноприйнятим медичним нормам, що застосовуються за аналогічних, з медичної точки зору, обставин до громадян сторони, що проводить цю процедуру, які не позбавлені свободи в якій би то не було формі.

Відповідно до ч. 2 ст. 11 ДП I, забороняється піддавати таких осіб, навіть за їх згодою:

- a) фізичним каліцтвам;
- b) медичним чи науковим експериментам;

с) видаленню тканин чи органів для пересадки; за винятком тих випадків, коли такі дії є виправданими згідно з умовами, передбаченими пунктом 1.

Відповідно до ст. 48 ДП І, для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП І, цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП І, цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП І, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема:

а.2) катування всіх видів – фізичні чи психічні;

а.3) тілесні покарання;

а.4) каліцтво;

б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі;

е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ч. 3 ст. 75 ДП І, будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Також відповідно до п. а ч. 3 ст. 85 ДП І, перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни 1949 року (далі – Четверта Женевська конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, особи що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту

повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ч. 4 ст. 27 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту повинні застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, таких заходів контролю чи безпеки, які будуть визнані за необхідні під час ведення війни.

Відповідно до ст. 31 Четвертої Женевської Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Четвертої Женевської Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше бруталне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської Конвенції, жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Відповідно до ч. 1 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо окупаційна держава через причини збереження безпеки визнає необхідним вжити заходів стосовно осіб, що перебувають під захистом, найбільше, що вона може застосувати – це змушено поселити їх у визначеному місці чи інтернувати.

Відповідно до ч. 2 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, рішення стосовно вимушеного переселення чи інтернування повинні бути ухвалені згідно з нормативною процедурою, яка повинна бути визначена окупаційною державою згідно з положеннями цієї Конвенції. Ця процедура повинна передбачати право на апеляцію з боку заінтересованих сторін. Рішення стосовно апеляції будуть прийматися в якомога швидші строки.

Відповідно до ч. 3 ст. 78 Четвертої Женевської Конвенції, якщо рішення залишатимуться в силі, вони стануть предметом періодичного перегляду, по можливості через кожні шість місяців компетентними органами, що створює держава.

Згідно ст. 79 Четвертої Женевської Конвенції, сторони конфлікту можуть інтернувати осіб, що перебувають під захистом, лише згідно з положеннями статей 41, 42, 43, 68 та 78.

Зі змісту ст. 147 Четвертої Женевської Конвенції вбачається, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне

поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, відповідно до ст. 8 (2)(a)(ii) та ст. 8 (2)(a)(vii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду **катування** або **нелюдське поведження**, у тому числі біологічні експерименти, а також незаконна депортація або переміщення чи **незаконне позбавлення волі** є воєнним злочином.

Таким чином, з 24.02.2024, збройні формування російської федерації – регулярні з'єднання і підрозділи, підпорядковані міністерству оборони російської федерації, підрозділи та спеціальні формування, підпорядковані іншим силовим відомствам російської федерації, їхні радники, інструктори та іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, створені, підпорядковані, керовані та фінансовані російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації (надалі – збройні формування рф), здійснювали військову агресію – наступ з території тимчасово окупованої АР Крим в напрямку Херсонської та Миколаївської областей.

У ході ведення активних бойових дій на території України, з метою подальшого руху збройних сил російської федерації (далі - зс рф) у напрямку міста Миколаєва та забезпечення подолання супротиву Збройних сил України (далі – ЗС України) на території Миколаївської області, військовослужбовцями зс рф, починаючи з 20.03.2022, тимчасово окуповано та взято під свій контроль, серед інших населених пунктів село Євгенівка Снігурівської міської територіальної громади (далі – Снігурівська МТГ) Баштанського району Миколаївської області, яке у відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», у період часу з 20.03.2022 до 10.11.2022 перебувало під тимчасовою окупацією зс рф.

Починаючи з 20.03.2022, військовослужбовці зс рф та інших воєнізованих формувань в їх складі самовільно зайняли адміністративні будівлі та приватні будинки місцевих мешканців та почали активно проводити у межах населеного пункту села Євгенівка Снігурівської МТГ Баштанського району Миколаївської області так звані «фільтраційні заходи» та обшуки у домоволодіннях і прибудинкових територіях місцевих мешканців, направлені на встановлення місцезнаходження військовослужбовців ЗС України, учасників АТО/ООС, територіальної оборони, можливих «коригувальників вогню» для забезпечення діяльності ЗС України та з метою впровадження та реалізації окупаційної політики держави-агресора.

Одним з підрозділів зс рф, які здійснювали на той час незаконну тимчасову окупацію, у тому числі, населеного пункту Євгенівка Снігурівської МТГ Баштанського району Миколаївської області й дислокувалась у ньому була 205-та окрема мотострілецька козака бригада (ВЧ 74814, м. Будьонівск, Ставропольський край), яка входить до складу 49-ї загальновійськової армії Південного військового округу Сухопутних військ рф (далі – 205 омкб).

На той час, у складі вищевказаного підрозділу, посаду командира 1 мср 1 мсб 205-ї окремої мотострілецької козачої бригади обіймав громадянин рф – **Лопатін Владислав Володимирович**, який порушив закони та звичаї війни за наступних обставин.

Так, в серпні місяці 2022 року в денний час доби, більш конкретний час, а також дату під час досудового розслідування не встановлено, цивільний мешканець с. Євгенівка Гавриляк В.І. на власному мотоблоці, разом із дружиною – Гавриляк Л.О., прибули до домоволодіння за адресою: Миколаївська область, Баштанський район, с. Євгенівка, вул. Космонавтів, буд. 15, де на час окупації вказаного населеного пункту дислокувались військовослужбовці зс рф.

На прохання Гавриляка В.І. покликати «старшого», невстановлений військовослужбовець зс рф, який ніс службу в якості чергового біля воріт домоволодіння, викликав Лопатіна В.В. Після того, як останній вийшов до воріт, Гавриляк В.І. спробував отримати дозвіл та допомогу для того, щоб забрати тушу корови, яка підірвалася на замінованій території біля вищевказаного населеного пункту. При цьому останній скаржився на факт неповідомлення місцевих мешканців про мінування околиць села та нараження їх та їхньої худоби на небезпеку для життя та здоров'я.

При цьому, Гавриляк В.І. перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, військовослужбовцем ЗС України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Лопатіну В.В. та іншим невстановленим військовослужбовцям зс рф було достеменно відомо.

В цей час у Лопатіна В.В., якому не сподобалось обурення Гавриляка В.І., раптово виник умисел на порушення законів та звичаїв війни, реалізуючи який та усвідомлюючи злочинність своїх дій, а також той факт, що Гавриляк В.І. є цивільним мешканцем й захищений нормами міжнародного гуманітарного права, з метою залякування Гавриляка В.І., намагаючись викликати у останнього відчуття страху за своє життя, а також для демонстрації своєї зверхності та влади над цивільним населенням с. Євгенівка і всездозволеності, взяв автоматичну зброю у невстановленого військовослужбовця зс рф, який ніс службу в якості чергового біля воріт домоволодіння, й діючи умисно та безпідставно, не пояснюючи Гавриляку В.І. причин, на ґрунті раптово виниклої особистої неприязні, здійснив близько п'яти-шести пострілів короткою чергою в землю в бік мотоблоку біля якого перебував потерпілий Гавриляк В.І., в якого влучило

каміння від здійснених у землю пострілів, а самі кулі відскочили від землі та влучили в мотоблок, спричинивши його механічні пошкодження, які унеможливили його подальшу експлуатацію.

Таким чином, Лопатін В.В. завдав потерпілому Гавриляку В.І. **психологічних страждань**, тим самим здійснюючи відносно потерпілого **нелюдське поводження**, вчинив дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції, ч. 1 ст. 11 та пункту «б» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

За такого, Лопатін Владислав Володимирович обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення)**.

Крім того, 10.09.2022 у післяобідній час (точний час досудовим розслідуванням не встановлено, орієнтовний період з 16 до 17 години) у Лопатіна В.В., Подледнева В.О., а також двох невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців зс рф, під надуманим приводом щодо надходження повідомлень про побиття Гавриляком В.І. його сусідки – жінки похилого віку та викрадення у останньої свійських тварин, виник злочинний умисел на здійснення незаконного позбавлення волі Гавриляка В.І. за відсутності законних на те підстав.

Усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, реалізуючи вказаний протиправний намір, діючи умисно та безпідставно, Лопатін В.В. разом з Подледневим В.О. та ще двома невстановленими військовослужбовцями зс рф на легковому автомобілі прибули до будинку № 31 на вул. Весняній с. Євгенівка Баштанського району Миколаївської області.

Вийшовши з салону автомобіля вони побачили Гавриляка В.І., який йшов вулицею, перебував у цивільному одязі без спеціальних засобів та вогнепальної зброї, військовослужбовцем ЗС України та інших військових формувань України не був, участі в активних бойових діях не приймав, а отже перебував під захистом «Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни» та інших законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, про що Лопатіну В.В., Подледневу В.О. та іншим невстановленим військовослужбовцям зс рф було достеменно відомо.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, вказані військовослужбовці зс рф, розуміючи, що перед ними перебуває цивільна особа, перевірили особисті дані Гавриляка В.І., та демонструючи останньому вогнепальну зброю, висловили погрози її застосування по відношенню до потерпілого, наказали йому сісти до салону автомобіля, що стояв поруч.

Побоюючись за своє життя та здоров'я, підкорюючись наказу, проти своєї волі, потерпілий Гавриляк В.І. сів до салону транспортного засобу та разом з Лопатіним В.В., Подледневим В.О. та ще двома невстановленими

військовослужбовцями зс рф проїхали до території домоволодіння за адресою: Миколаївська область, Баштанський район, с. Євгенівка, вул. Космонавтів, буд. 15.

По прибуттю у вказане місце, Подледнев В.О. надів Гавриляку В.І. на руки кайданки, після чого Лопатін В.В. в супроводі Подледнева В.О. та двох невстановлених військовослужбовців зс рф наказав потерпілому пройти в кінець двору, де біля льоху Подледнев В.О. прикував його кайданками до забетонованого в землю металевого стовпа, тим самим **незаконно позбавили волі потерпілого Гавриляка В.І., вчинивши дії, які виразились у іншому порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України**, чим порушили вимоги ч. 4 ст. 27, ч. ч. 1 - 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертої Женевської Конвенції.

Надалі, керуючись вищевказаними надуманими мотивами, у Лопатіна В.В., Подледнева В.О., а також невстановлених досудовим розслідуванням військовослужбовців зс рф виник умисел на заподіяння Гавриляку В.І. фізичних та психологічних страждань.

Так, реалізуючи вказаний злочинний намір, усвідомлюючи злочинність своїх дій, діючи спільно та умисно, Лопатін В.В. разом з невстановленими військовослужбовцями зс рф, нанесли прикутому до стовпа Гавриляку В.І. удари палицею, руками та ногами по голові, тулубу та кінцівках, завдавши тілесні пошкодження у вигляді ран в ділянці обох нижніх кінцівок, лівої верхньої кінцівки, ліктювого суглобу, переламів 3-4 пальців правої кисті, що у подальшому призвели до утворення поширених рубцевих змін та утворення контрактури правої кисті III ступеню, лівої кисті II ступеню, які відносяться до категорії середнього ступеню тяжкості за ознакою тривалого розладу здоров'я, чим заподіяли потерпілому **фізичних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування**, вчинили дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушили вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та пп. а. 2 п. «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Продовжуючи свої протиправні дії щодо жорстокого поводження відносно потерпілого, наступного дня, тобто 11.09.2022, більш точного часу досудовим розслідуванням не встановлено, Лопатін В.В., усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, діючи умисно та безпідставно, підійшовши до потерпілого Гавриляка В.І., який весь цей час продовжував бути прикованим кайданками до металевого стовпу, продовжуючи використовувати надумані приводи (побиття потерпілим сусідки, викрадення тварин, намагання взяти участь в проведенні АТО у складі ЗС України тощо), почав погрожувати останньому вбивством, приставляючи до голови пістолет, після чого здійснив декілька пострілів з пістолету біля ніг та тулубу потерпілого, чим завдав Гавриляку В.І. **психологічних страждань**, здійснюючи тим самим його **катування**, вчинив дії, які виразились у **жорстокому поводженні з цивільним населенням**, чим порушив вимоги ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертої Женевської конвенції та пп. а. 2 п. «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Таким чином, після нелегального ув'язнення потерпілого Гавриляка В.І., якого утримували упродовж близько доби (у період з 19.00 год. 10.09.2022 до 17.00 год. 11.09.2022) у нелюдських умовах, тобто без доступу до їжі, води, під дощем та в антисанітарних умовах, із скованими кайданками руками в незручній позі, Подледнев В.О. звільнив його від кайданок, та за вказівкою Лопатіна В.В. його було доставлено двома невстановленими військовослужбовцями до місця його постійного проживання.

За такого, Лопатін Владислав Володимирович обґрунтовано підозрюється у жорсткому поводженні з цивільним населенням та іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинені за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28 КК України, ч. 1 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

Старший слідчий слідчого відділу
розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту СУ ГУНП
в Миколаївській області
капітан поліції

Артем КУРАТОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Старший групи прокурорів
у кримінальному провадженні
№ 12024150000000668 –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Миколаївської обласної прокуратури

Андрій ТИЩЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру мені вручено.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 202__ року

Окрім того, підозрюваному роз'яснені його процесуальні права та обов'язки, передбачені ст.42 КПК України, а саме що він має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

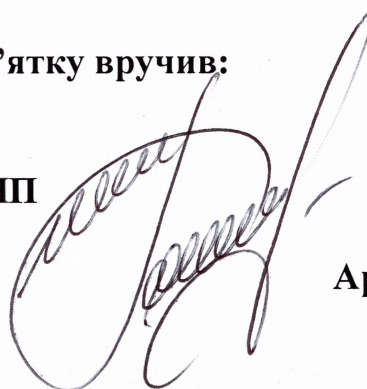
- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Права та обов'язки підозрюваного мені повідомлені, їх зміст роз'яснений та зрозумілий. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав о «___» год. «___» хвилин «__» _____ 202__ року.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

**Права підозрюваного роз'яснив, пам'ятку вручив:
Старший слідчий слідчого відділу
розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту СУ ГУНП
в Миколаївській області
капітан поліції**

Артем КУРАТЬОВ

НАЦИОНАЛЬНАЯ ПОЛИЦИЯ УКРАИНЫ
ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ
НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ В НИКОЛАЕВСКОЙ ОБЛАСТИ
СЛЕДСТВЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ

ул. Спасская, 12, г. Николаев, 54001 тел. (0512)53-12-31 факс (0512) 53-12-37, 49-80-02

suumvs@.mk.npu.gov.ua

идентификационный код 40108735

№ _____ на № _____ от _____

СООБЩЕНИЕ
о подозрении

11 февраля 2025 года

город Николаев

Следователь в уголовном производстве – старший следователь отдела расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта, следственного управления Главного управления Национальной полиции в Николаевской области капитан полиции Куратьов Артем Витальевич, рассмотрев материалы досудебного расследования в уголовном производстве №12024150000000668, зарегистрированном в Едином реестре досудебных расследований 26.07.2024 по признакам совершения уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 УК Украины, и установив наличие достаточных доказательств для уведомления о подозрении лицу в совершении вышеуказанных преступлений, руководствуясь ч. 4 ст. 22, ст. ст. 40, 42, ст.276 – 278 УПК Украины, сообщил о подозрении:

Лопатину Владиславу Владимировичу, 06.08.1996 года рождения, россиянину, гражданину российской федерации, уроженцу г. Котельнич Котельничского района Кировской области, последнее известное место регистрации и проживания: российская федерация, Кировская область, Котельничский район, г. Котельнич, ул. Декабристов, дом. 35, документированный паспортом гражданина рф5016582552, выданным 03.10.2016, СНИЛС (страховой номер индивидуального лицевого счета) 168-284-850 13, мобильный номер телефона: 79831378606, личный номер СУ-188003, который на момент совершения преступления находился в должности командира 1 роты 1 мотострелкового батальона 205-й отдельной мотострелковой казачьей бригады вс рф, в звании лейтенанта

(местонахождение воинской части – российская федерация, Ставропольский край, Буденовский район, г. Будённовск, микрорайон Северный).

С февраля 2014 года по настоящее время длится международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией российской федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24.02.2022 президент рф объявил о начале так называемой специальной военной операции, заключающейся в осуществлении полномасштабного вторжения всрф, других вооруженных формирований рф и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями рф, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п. п. 1, 3 Вывода 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы "Последствия агрессии российской федерации против Украины", п. п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинения в геноциде в соответствии с Конвенцией о предотвращении преступления геноцида и наказании за него (Украина против рф и др.)».

Согласно ст. 2 общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любому другому вооруженному конфликту, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не подвергается никакому вооруженному сопротивлению.

Согласно ч. 1 ст. 11 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12.08.1949, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I) от 08.06.1977 (далее – ДП I), физическому и психическому состоянию здоровья и неприкосновенности лиц, находящихся под властью противоречащих сторонам, или интернированных, задержанных или каким-либо иным образом лишенных свободы в результате ситуации, указанной в статье 1, не должен наноситься вред путем какого-либо неоправданного действия или бездействия. Соответственно запрещается подвергать лиц, указанных в настоящей статье, любой медицинской процедуре, не требующейся по состоянию здоровья указанного лица и не отвечающей общепринятым медицинским нормам, применяемым в аналогичных, с медицинской точки зрения, обстоятельствах к гражданам стороны, проводящей эту процедуру, которые не лишены свободы в какой бы то ни было форме.

Согласно ч. 2 ст. 11 ДП I, запрещается подвергать таких лиц, даже с их согласия:

а) физическим увечьям;

b) медицинским или научным экспериментам;
c) удалению тканей или органов для пересадки; за исключением тех случаев, когда такие действия оправданы в соответствии с условиями, предусмотренными пунктом 1.

Согласно ст. 48 ДП I, для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Согласно ч. 1 ст. 51 ДП I, гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются всеобщей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями.

Кроме того, согласно ч. 2 ст. 51 ДП I, гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений. Запрещены акты насилия или угрозы насилия, имеющие главную цель терроризировать гражданское население.

Согласно ч. 2 ст. 75 ДП I, запрещены и будут оставаться запрещенными в любое время и в любом месте такие действия, независимо от того, совершаются ли они представителями гражданских или военных органов:

a) насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, в частности:

a.2) пытки всех видов – физические или психические;

a.3) телесные наказания;

a.4) увечье;

b) издевательство над человеческим достоинством, в частности, унижающее и оскорбительное обращение, принуждение к проституции или непристойное посягательство в любой его форме;

e) угрозы совершить любое из вышеперечисленных действий.

Согласно ч. 3 ст. 75 ДП I, любое лицо, подвергающееся аресту, задержанию или интернированию за действия, связанные с вооруженным конфликтом, должно быть безотлагательно проинформировано на понятном ему языке о причинах принятия таких мер, за исключением случаев ареста или задержания за уголовные правонарушения. Такие лица должны быть освобождены в кратчайшие сроки и в любом случае, как только обстоятельства, оправдывающие арест, задержание или интернирование, стали недействительными.

Также согласно п. а ч. 3 ст. 85 ДП I, превращение гражданского населения или отдельных гражданских лиц в объект нападения является серьезным нарушением настоящего Протокола, когда они совершаются умышленно в нарушение соответствующих положений настоящего Протокола и являются причиной смерти или серьезного телесного повреждения, или вреда здоровью.

Согласно ч. 1 ст. 4 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны 1949 года (далее – Четвертая Женевская конвенция), лицами, находящимися под защитой настоящей Конвенции, являются те, кто в любой момент и при любых обстоятельствах оказываются, в случае конфликта или

оккупации, под властью стороны конфликта или оккупационного государства, гражданами которых они не являются.

Согласно ч. 1 ст. 27 Четвертой Женевской Конвенции, лица, находящиеся под защитой, имеют право в любых обстоятельствах, на личное уважение, уважение своей чести, права на семью, их религиозные убеждения и обряды, привычки и обычаи. К ним всегда следует относиться гуманно и защищать их, в частности, от любого акта насилия или устрашения, от обид и любопытства толпы.

Согласно ч. 4 ст. 27 Четвертой Женевской Конвенции стороны конфликта должны применяться к лицам, находящимся под защитой, таким мерам контроля или безопасности, которые будут признаны необходимыми во время ведения войны.

Согласно ст. 31 Четвертой Женевской Конвенции, никакое принуждение физического или морального порядка не может применяться к лицам, находящимся под защитой, в частности с целью получения от них или от третьих лиц каких-либо сведений.

Кроме того, ст. 32 Четвертой Женевской Конвенции определяет, что высокие Договаривающиеся Стороны специально дают согласие на то, что им запрещается применение каких-либо мер, которые могут причинить физические страдания или привести к уничтожению лиц, находящихся под защитой, находящихся под их властью. Этот запрет распространяется не только на убийства, пытки, телесные наказания, увечья и медицинские или научные опыты, которые не вызваны потребностью лечения находящегося под защитой лица, но и на любое другое грубое обращение со стороны как гражданских, так и военных властей.

Согласно ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской Конвенции, ни одно лицо, находящееся под защитой, не может быть наказано за правонарушение, которое она не совершила лично. Коллективные наказания, как и любые запугивания или террор, запрещаются.

Согласно ч. 1 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции, если оккупационное государство по причине сохранения безопасности признает необходимым принять меры в отношении лиц, находящихся под защитой, наибольшее, что оно может применить - это вынуждено поселить их в определенном месте или интернировать.

Согласно ч. 2 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции решения о вынужденном переселении или интернировании должны быть приняты в соответствии с нормативной процедурой, которая должна быть определена оккупационным государством в соответствии с положениями настоящей Конвенции. Эта процедура должна предусматривать право на апелляцию со стороны заинтересованных сторон. Решения относительно апелляции будут приниматься в кратчайшие сроки.

Согласно ч. 3 ст. 78 Четвертой Женевской Конвенции, если решения будут оставаться в силе, они станут предметом периодического пересмотра по возможности через каждые шесть месяцев компетентными органами, создаваемыми государством.

Согласно ст. 79 Четвертой Женевской Конвенции стороны конфликта могут интернировать лиц, находящихся под защитой, только в соответствии с положениями статей 41, 42, 43, 68 и 78.

Из содержания ст. 147 Четвертой Женевской Конвенции усматривается, что серьезные нарушения, о которых идет речь в предыдущей статье, составляют такие нарушения, которые охватывают такие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное поведение, в частности биологические эксперименты, которые умышленно повлекут за собой большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, нелегальная депортация или перевод или нелегальное заключение лица, находящегося под защитой, принуждение лица, находящегося под защитой, служить в вооруженных силах враждебного государства, или умышленное отнятие у находящегося под защитой лица прав на справедливый и официальный судебный процесс, рекомендованный настоящей Конвенцией, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью, и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Кроме того, согласно ст. 8(2)(а)(и) и ст. 8 (2)(а)(vii) Римского устава Международного уголовного суда **пытки** или **бесчеловечное обращение**, в том числе биологические эксперименты, а также незаконная депортация или перемещение или **незаконное лишение свободы** является военным преступлением.

Таким образом, с 24.02.2024, вооруженные формирования российской федерации – регулярные соединения и подразделения, подчиненные министерству обороны российской федерации, подразделения и специальные формирования, подчиненные другим силовым ведомствам российской федерации, их советники, инструкторы и иррегулярные незаконные вооруженные формирования, вооруженные банды и группы наемников, созданные, подчиненные, управляемые и финансируемые российской федерацией, а также с помощью оккупационной администрации российской федерации (в дальнейшем – вооруженные формирования рф), совершали военную агрессию – наступление с территории временно оккупированной АР Крым в направлении Херсонской и Николаевской областей.

В ходе ведения активных боевых действий на территории Украины, с целью дальнейшего движения вооруженных сил российской федерации (далее – вс рф) в направлении города Николаева и обеспечения преодоления сопротивления Вооруженных сил Украины (далее - ВС Украины) на территории Николаевской области, военнослужащими вс рф, начиная с 20.03.2022 г. временно оккупировано и взято под свой контроль, среди других населенных пунктов село Евгеньевка Снигиревской городской территориальной громады (далее - Снигиревская ГТГ) Баштанского района Николаевской области, которое в соответствии с приказом Министерства по вопросам реинтеграции временно оккупированных территорий Украины № 309 от 22.12.2022 «Об утверждении Перечня территорий, на которых ведутся (велись) боевые действия или временно

оккупированных российской федерацией», в период с 20.03.2022 по 10.11.2022 находилось под временной оккупацией вс рф.

Начиная с 20.03.2022, военнослужащие вс рф и других военизированных формирований в их составе самовольно заняли административные здания и частные дома местных жителей и начали активно проводить в пределах населенного пункта села Евгеньевка Снигиревской ГТГ Баштанского района Николаевской области так называемые «фильтрационные мероприятия» и обыски в домовладениях и придомовых территориях местных жителей, направленные на установление местонахождение военнослужащих ВС Украины, участников АТО/ООС, территориальной обороны, возможных «корректировщиков огня» для обеспечения деятельности ВС Украины и с целью внедрения и реализации оккупационной политики государства-агрессора.

Одним из подразделений вс рф, которые осуществляли в то время незаконную временную оккупацию, в том числе, населенного пункта Евгеньевка Снигиревской ГТГ Баштанского района Николаевской области и дислоцировалась в нем, была 205-я отдельная мотострелковая казачья бригада, (ВЧ 74814, г. Будённовск, Ставропольский край), которая входит в состав 49-й общевойсковой армии Южного военного округа Сухопутных войск рф (далее – 205 омкб).

В то время, в составе вышеуказанного подразделения, должность командира 1 мср 1 мсб 205-й отдельной мотострелковой казачьей бригады занимал гражданин рф – Лопатин Владислав Владимирович, нарушивший законы и обычаи войны при следующих обстоятельствах.

Так, в августе 2022 года в дневное время суток, более конкретное время, а также дата во время досудебного расследования не установлена, гражданский житель с. Евгеньевка Гавриляк В.И. на собственном мотоблоке, вместе с супругой – Гавриляк Л.А., прибыли к домовладению по адресу: Николаевская область, Баштанский район, с. Евгеньевка, ул. Космонавтов, дом. 15, где во время оккупации указанного населенного пункта дислоцировались военнослужащие вс рф.

По просьбе Гавриляка В.И. позвать «старшего», неустановленный военнослужащий всрф, несший службу в качестве дежурного у ворот домовладения, вызвал Лопатина В.В. После того, как последний вышел к воротам, Гавриляк В.И. попытался получить разрешение и помощь для того, чтобы забрать тушу коровы, взорвавшейся на заминированной территории возле указанного населенного пункта. При этом последний жаловался на факт несообщения местным жителям о минировании окраин села из-за чего их жизнь и здоровье, а также жизнь и здоровье их скота подвергнуто реальной опасности.

При этом, Гавриляк В.И. находился в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, военнослужащим ВС Украины и других военных формирований Украины не был, участия в активных боевых действиях не принимал, а следовательно, находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» которых предоставлена Верховной Радой Украины, о чем Лопатину В.В. и другим неустановленным военнослужащим вс рф было точно известно.

В это время у Лопатина В.В., которому не понравилось возмущение Гавриляка В.И., внезапно возник умысел на нарушение законов и обычаев войны, реализуя и осознавая преступность своих действий, а также тот факт, что Гавриляк В.И. является гражданским жителем и защищен нормами международного гуманитарного права, с целью устрашения Гавриляка В.И., пытаясь вызвать у последнего ощущение страха за свою жизнь, а также для демонстрации своего превосходства и власти над гражданским населением с. Евгеньевка и вседозволенности, взял автоматическое оружие у неустановленного военнослужащего вс рф, который нес службу в качестве дежурного у ворот домовладения, действуя умышленно и безосновательно, не объясняя Гавриляку В.И. причин, на почве внезапно возникшей личной неприязни, совершил около пяти-шести выстрелов короткой очередью в землю в сторону мотоблока у которого находился пострадавший Гавриляк В.И., в которого попали камни от совершенных в землю выстрелов, а сами пули отскочили от земли и попали в мотоблок, нанеся ему механические повреждения, которые сделали невозможным его дальнейшую эксплуатацию.

Таким образом, Лопатин В.В. нанес потерпевшему Гавриляку В.И. **психологические страдания**, тем самым совершив в отношении потерпевшего **бесчеловечное обращение**, совершил действия, выразившиеся в **жестокое обращение с гражданским населением**, чем нарушил требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции, ч. 1 ст. 11 и пункта "b" ч. 2 ст. 75 ДП 1.

При этом Лопатин Владислав Владимирович обоснованно подозревается в жестоком обращении с гражданским населением, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного **ч. 1 ст. 438 УК Украины**.

Кроме того, 10.09.2022 в послеобеденное время (точное время досудебным расследованием не установлено, ориентировочный период с 16 до 17 часов) у Лопатина В.В., Подледнева В.А., а также двух неустановленных досудебным расследованием военнослужащих вс рф, под надуманным поводом поступления сообщений об избиении Гавриляком В.И. его соседки – пожилой женщины и похищении у последней домашних животных, возник преступный умысел на осуществление незаконного лишения свободы Гавриляка В.И. при отсутствии законных для этого оснований.

Осознавая общественно опасный характер своих действий, реализуя указанное противоправное намерение, действуя умышленно и безосновательно, Лопатин В.В. вместе с Подледневым В.А. и еще двумя неустановленными военнослужащими вс рф на легковом автомобиле прибыли к дому №31 на ул. Весенняя с. Евгеньевка Баштанского района Николаевской области.

Выйдя из салона автомобиля, они увидели Гавриляка В.И., который шел по улице, находился в гражданской одежде без специальных средств и огнестрельного оружия, военнослужащим ВС Украины и других военных формирований Украины не был, участия в активных боевых действиях не принимал, а значит, находился под защитой «Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны» и других законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность

которых предоставлено Верховной Радой Украины, о чем Лопатину В.В., Подледневу В.А. и другим неустановленным военнослужащим вс рф было точно известно.

Продолжая реализацию своего преступного умысла, указанные военнослужащие вс рф, понимая, что перед ними находится гражданское лицо, проверили личные данные Гавриляка В.И., и демонстрируя последнему огнестрельное оружие, выразили угрозы его применения по отношению к потерпевшему, приказали ему сесть в салон автомобиля, который стоял рядом.

Опасаясь за свою жизнь и здоровье, подчиняясь приказу против своей воли, потерпевший Гавриляк В.И. сел в салон транспортного средства и вместе с Лопатиным В.В., Подледневым В.А. и еще двумя неустановленными военнослужащими всрф проехали на территорию домовладения по адресу: Николаевская область, Баштанский район, с. Евгеньевка, ул. Космонавтов, дом 15.

По прибытию в указанное место, Подледнев В.А. надел Гавриляку В.И. на руки наручники, после чего Лопатин В.В. в сопровождении Подледнева В.А. и двух неустановленных военнослужащих всрф приказал потерпевшему пройти в конец двора, где у погреба Подледнев В.А. приковал его наручниками к забетонированному в землю металлическому столбу, тем самым **незаконно лишив свободы потерпевшего Гавриляка В.И., совершив действия, выразившиеся в ином нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, чем нарушили требования. 4 ст. 27, ч. ч. 1 – 3 ст. 78, ст. ст. 79, 147 Четвертой Женевской Конвенции.**

В дальнейшем, руководствуясь вышеуказанными надуманными мотивами, у Лопатина В.В., Подледнева В.А., а также неустановленных досудебным расследованием военнослужащих всрф возник умысел на причинение Гавриляку В.И. физических и психологических страданий.

Так, реализуя указанное преступное намерение, осознавая преступность своих действий, действуя совместно и намеренно, Лопатин В.В. вместе с неустановленными военнослужащими всрф, нанесли прикованному к столбу Гавриляку В.И. удары палкой, руками и ногами по голове, туловищу и конечностям, нанеся телесные повреждения в виде ран в участке обеих нижних конечностей, левой верхней конечности, локтевого сустава, переломов 3-4 пальцев правой кисти, которые в дальнейшем привели к образованию распространенных рубцовых изменений и образованию контрактуры правой кисти III степени, левой кисти II степени, относящихся к категории средней степени тяжести по признаку длительного расстройства здоровья, чем причинили потерпевшему **физические страдания**, совершая тем самым его **пытку**, совершили действия, выразившиеся в **жестокое обращение с гражданским населением**, чем нарушили требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции и пп. а. 2 п. «а» ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Продолжая свои противоправные действия по поводу жестокого обращения в отношении потерпевшего, на следующий день, то есть 11.09.2022, более

точного времени досудебным расследованием не установлено, Лопатин В.В., осознавая общественно опасный характер своих действий, действуя преднамеренно и безосновательно, подойдя к потерпевшему Гавриляку В.И., который все это время продолжал быть прикованными наручниками к металлическому столбу, продолжая использовать надуманные поводы (избиение пострадавшим соседки, похищение животных, попытки принять участие в проведении АТО в составе ВС Украины и т.п.), начал угрожать последнему убийством, приставляя к голове пистолет, после чего произвел несколько выстрелов из пистолета у ног и туловища потерпевшего, чем нанес Гавриляку В.И. **психологические страдания**, совершая тем самым его **пытки**, совершил действия, выразившиеся в **жестоким обращении с гражданским населением**, чем нарушил требования ч. 1 ст. 27, ст. ст. 31, 32, ч. 1 ст. 33 Четвертой Женевской конвенции и пп. а. 2 п. "а" ч. 2 ст. 75 ДП 1.

Таким образом, после нелегального заключения потерпевшего Гавриляка В.И., которого содержали на протяжении около суток (в период с 19.00. 10.09.2022 до 17.00. 11.09.2022) в бесчеловечных условиях, то есть без доступа к пище, воде, под дождем и в антисанитарных условиях, со скованными наручниками руками в неудобной позе, Подледнев В.А. освободил его от наручников и по указанию Лопатина В.В. он был доставлен двумя неустановленными военнослужащими к месту его постоянного проживания.

При этом Лопатин Владислав Владимирович обоснованно подозревается в жестоком обращении с гражданским населением и другом нарушении законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, совершенное по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28 УК Украины, ч. 1 ст. 438 УК Украины.

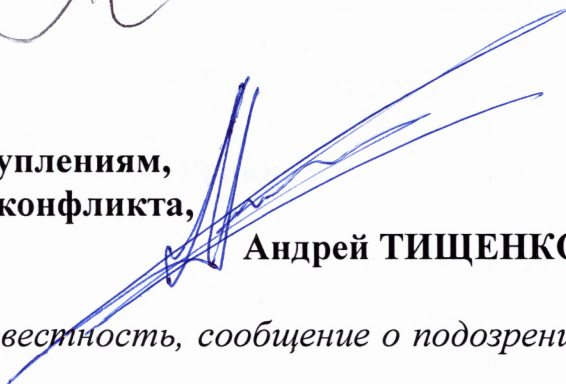
**Старший следователь отдела
расследования преступлений, совершенных в
условиях вооруженного конфликта СУ ГУНП
в Николаевской области
капитан полиции**

Артём КУРАТЁВ

«СОГЛАСОВАНО»

**Старший группы прокуроров
в уголовном производстве
№1202415000000668 –
прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта,
Николаевской областной прокуратуры**

Андрей ТИЩЕНКО

О подозрении меня поставлено в известность, сообщение о подозрении мне вручено.

Подозреваемый: _____

(подпись, инициалы, фамилия)

" ___ " год. " ___ " мин. « ___ » _____ 202__ года

Кроме того, подозреваемому разъяснены его процессуальные права и обязанности, предусмотренные ст.42 УПК Украины, а именно что он имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, а также получить их разъяснение в случае необходимости;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидание с ним до первого и перед каждым последующим допросом с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, на присутствие защитника во время допроса и других процессуальных действий, в отказ от услуг защитника в любой момент уголовного производства, на получение услуг защитника за счет государства в случае отсутствия средств на оплату таких услуг;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания – на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следователю судьи доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд вправе запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну, касающихся интимной жизни лица, о чем выносятся мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности для себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т.п.;
- 13) заявлять отводы;
- 14) ознакомиться с материалами досудебного расследования и требовать открытия материалов;
- 15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи;

17) требовать возмещения вреда, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановление репутации, если подозрение, обвинения не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и при необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Подозреваемый, который является иностранцем и содержится под стражей, имеет право на встречи с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которое ему обязано обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый обязан:

1) прибывать по вызову в суд, а в случае невозможности прибыть по вызову в назначенный срок – заранее сообщить об этом;

2) исполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Права и обязанности подозреваемого мне сообщены, их содержание разъяснено и понятно. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил в «___» час. "___" минут "___" _____ 202__ года.

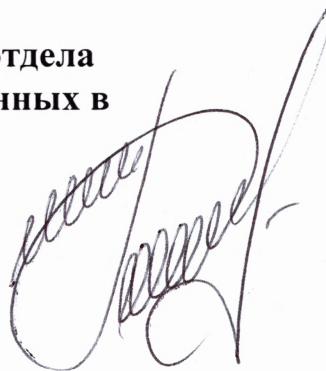
Подозреваемый:

(подпись, инициалы, фамилия)

Права подозреваемого разъяснил, памятку вручил:

**Старший следователь следственного отдела
расследование преступлений совершенных в
условиях вооруженного конфликта
СУ ГУНП в Николаевской области
капитан полиции**

Артём КУРАТЁВ